

Staré městské lázně v blízkosti Komenského náměstí

Na Holínském předměstí čp. 133 měly být rozhodnutím zastupitelstva města Jičína zřízeny lázně. Proto obec roku 1904 koupila tzv. Starou poštu, přiléhající k reálce (nyní průmyslovka strojní). Téhož roku byly zadány práce ke zbudování lázní zdejšími řemeslníkům (zednické staviteli p. Marešovi, tesařské p. Pluhařovi, klempířské p. Kotykovi, zámečnické p. Zámečnickovi, natěračské pánům Stránskému a Petrovi, sklenářské p. Adamcovi, malířské p. Karpašovi a kamnářské p. Korosovi) - a v únoru 1905 strojní a instalační práce firmě Wiesner z Chrudimi.

V nevídaně krátkém čase vybudovány a dne 12. listopadu 1905 byly pak otevřeny „Městské parní, vanové a lidové lázně v Jičíně“. Obsahovaly tzv. sudatorium, místnost s horkým vzduchem, bazén s teplou a studenou vodou, sprchy a 12 vanových kabin. Voda se do lázní přiváděla nejprve z rybníka, po zřízení nového vodovodu samozřejmě odtud. Od roku 1906 zde byly zřízeny také uhličité a rašelinné lázně a do nich byla přivážena lesní rašelina od Střelče.

Postupem času se vydržování lázní stalo ztrátovým, a proto byly pronajímány soukromému nájemci. Těšily se dlouhá léta značné oblíbě jako místo společenského setkávání a očisty. Byly v provozu až do 70. let minulého století. Jednak vany a pak o víkendů zvláště pánské a odděleně i dámské dny. Do bazénů se chodilo /ženy ve čtvrtek a muži v pátek/- v rouše Adamově. Specialitou byla - kromě obvyklých tehdy lázeňských zařízení, sprch a masážního stolu, vyhřívané místnosti, teplého a studeného bazénu - i tzv. mokrá pára (jako od lokomotivy). Během pátečního odpoledního provozu, na který dozírali (z letní plovárny známi) manželé Nyplovi - a stále s dojetím vzpomínají třeba i současní návštěvníci jičínské sauny (např. pánové Josef Bucek, Josef Krenn a Karel Prokop) - patřilo k závěrečnému rituálu před vážením a odpočinkem i zpívání, týkající se většinou vytožené tekutiny. Nad bazénem se rozléhaly písně prolínající se v terciích a v sextách s jediným, ale velmi prodlouženým jednoslovným textem, vyjadřujícím přání blaha po ukončení lázeňské kúry - „...píííívóóó“. Zda se něco zpívalo i během „dámského“ dne, bohužel nevím. Některé životní zkušenosti mi však naznačují, že se tam úplně tak asi nemlčelo...

Petice proti uzavření lázní nepomohly, budova byla prohlášena památkou a navíc otevření Sportovního areálu bylo nepřekonatelnou konkurencí. Znalci a dosud žijící četní pamětníci však tvrdí s jistotou, že staré lázně jsou nenahraditelné!

Současná secesní budova, která je památkově chráněná, je toho času jen v částečném provozu a lze věřit, že se do budoucna přiblíží svému bývalému účelu.

Jaroslav Veselý